

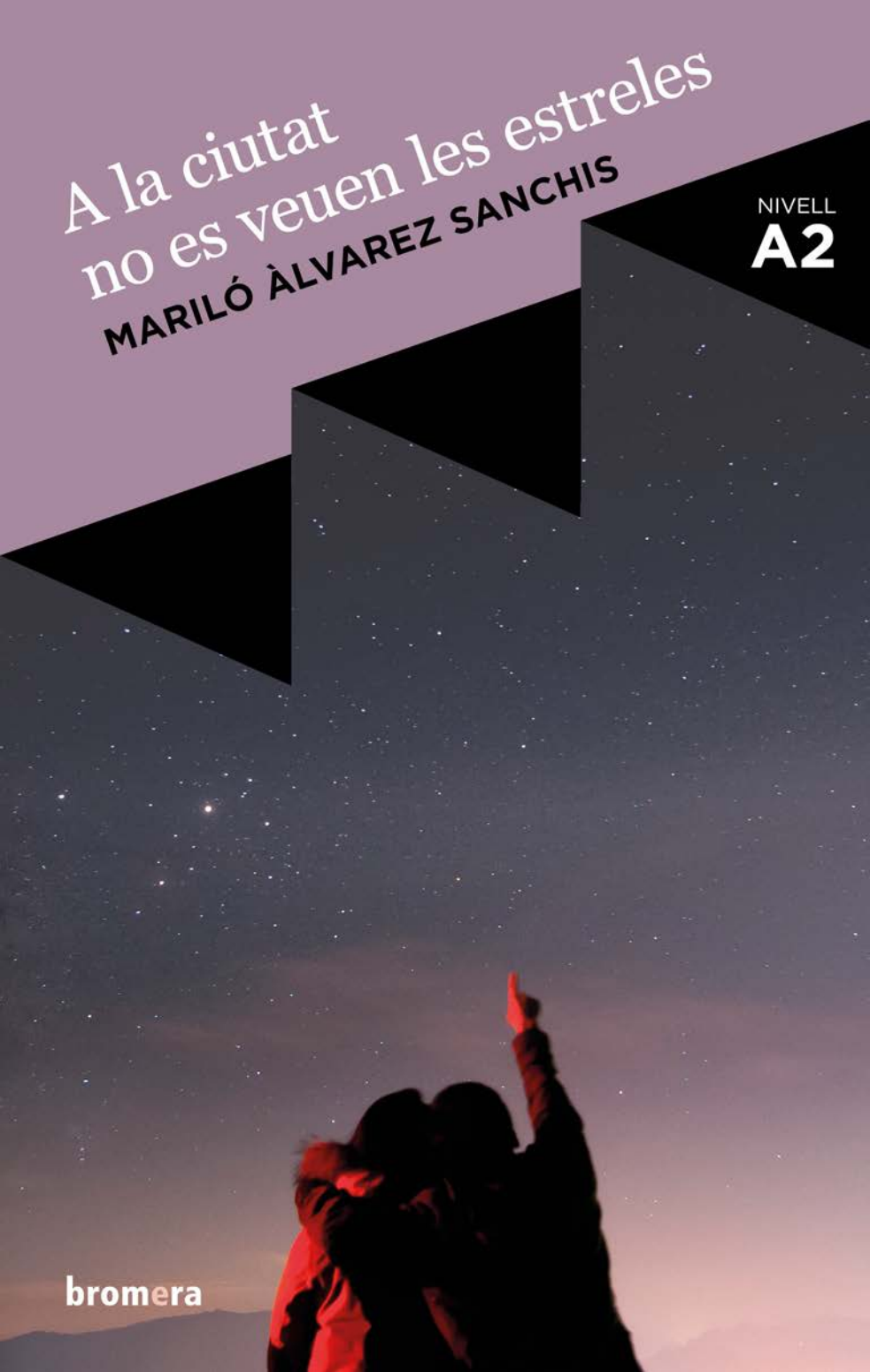
A la ciutat
no es veuen les estrelles

MARILÓ ÀLVAREZ SANCHIS

NIVELL

A2

bromera

The background of the cover is a night sky filled with stars. In the lower foreground, the dark silhouette of a person is visible, with their right arm raised and index finger pointing towards a bright star in the sky. The sky transitions from a dark purple at the top to a lighter, hazy glow near the horizon where a faint city skyline can be seen.

SÉ QUÈ HAS FET

Baixes les escales del primer pis vestit encara amb el pijama. Quan no treballes, em prenc les coses amb calma. Però en arribar al replanell, m'enfade. Des d'ací puc veure que algú s'ha deixat el televisor encès. Els meus fills tenen el costum de quedar-se desperts fins ben tard jugant a videojocs. Algunes nits s'adormen al sofà i se'ls oblidava apagar l'aparell. I mira que els hem dit vegades que el televisor consumeix electricitat i, això, són diners. Molts. Deuen pensar que tenim una màquina per a fabricar-ne, però

van molt errats. M'acoste a la sala d'estar, agafe el comandament i apague l'aparell.

Després, torne al corredor. Des de la cuina m'arriba una olor deliciosa. Sembla que la meua dona ha fet café abans d'anar a la faena. Com que treballa els dissabtes, el seu cap de setmana no comença fins a la vesprada. Així i tot, sempre té el detall d'utilitzar la cafetera gran quan es desdijuna i de deixar-me un got de café a punt. A canvi, quan arriba a casa després d'un matí avorrit, el dinar ja està preparat. Hui, per exemple, he pensat fer uns filets de lluç amb salsa de bolets.

Entre a la cuina, una habitació quadrada i lluminosa moblada amb una taula gran. El terra està ple de pèls i fang, així

que imagine que els meus fills han decidit entrar el gos, que dorm al jardí. Probablement, ara estan passejant-lo. Pose el café a calfar. Almenys, el banc de marbre està net, com el vam deixar anit.

Com que m'he alçat amb molta gana, decidisc fer un desdejuni a l'estil continental: ous, torrades i suc de taronja. Aboque els ous a la paella i pose el pa a la torradora. Mentre es fan, agafe un parell de taronges i l'espumadora. De sobte, comença a fer olor de socarrim. Estic tan concentrat en les taronges, que m'he oblidat de vigilar els ous i estan cremant-se. Per sort, arribe a temps.

Finalment, puc assegurar-me per a disfrutar del meu desdejuni de dissabte. Mentre

mire les notícies al mòbil, un objecte a la taula em crida l'atenció. Sobre el tapet hi ha una nota poc més gran que un *post-it*. És estrany. Normalment, les notes, les enganxem amb un imant a la nevera.

Encuriosit, l'agafe per a fer-li una ullada. El paper només conté huit paraules: «Victor, sé què has fet. Esta vegada, ho pagaràs».

Espantat, llance el paper tan lluny com puc. Una amenaça. Això és una amenaça. I molt seriosa. I, el que és pitjor: va dirigida a mi! No hi ha cap dubte!

Em tombe cap a la nevera, buscant algun missatge paregut. Potser es tracta d'alguna broma. Sí, segurament deu ser això, perquè el text no té cap sentit. Amb tot, a la porta metàl·lica només hi ha imants dels llocs on

hem estiuejat, fotos de família, un parell de dibuixos de quan els bessons eren menuts i un paper que, en principi, em sembla interessant. Però en llegir-lo, veig que diu:

–Pa

–Llet

–Ous

–Encisam

–Tomaques

–Iogurt

–Carlota

...

La llista continua amb un bon grapat de fruites i verdures i, desesperat, m'adone que es tracta de la llista de la compra. Res a veure amb el missatge amenaçador que acabe de rebre.

Inquiet, m'alce sense tastar ni un mos de l'esmorzar. Se m'ha tancat l'estómac i soc incapaç de menjar res. Estic tan furiós que aboque el café i el suc de taronja a la pica. Qui pot ser l'autor de la nota? Què li dec haver fet? «Sé què has fet», diu el text? Tant de bo ho sabera jo, perquè no en tinc ni idea...

Sempre m'he portat bé amb tot el món. No tinc enemics. Almenys, que jo sàpia. I, per molt que m'esforce, no recorde haver-li fet cap mala passada a ningú. Ni tan sols per accident.

La nota m'ha posat els pèls de punta. Em sent insegur a la meua pròpia casa. Que ridícul! Ara mateix, soc incapaç de pensar en el lluç i en la salsa de bolets.